

regeringen skal beskrive, hvordan man konsekvensberegner statslige tiltag, og det er faktisk en utrolig vigtig ting.

Jeg vil formode, at efter at man får indført den procedure, bliver det faktisk noget vanskeligt at reducere antallet af retskredse og politikredse fra 54 til 24, eller hvad det nu er, det handler om.

For det er jo netop problemet, at i ethvert dynamisk samfund fungerer selv det offentlige system på konkurrencevilkår, kan man sige. Det er der jo ikke noget dårligt eller unaturligt i. Der vil foregå en rationalisering, som normalt resulterer i en centralisering. Det er vanetænkningen, at når man centraliserer, så er det ind til centrene; det siger ordet jo næsten.

Men som det også har været sagt af tidligere ordførere her, så er det simpelt hen nødvendigt at lære – og det er det, den tilbagevendende regionaldebat skal lære os – at få tingene vendt, således at når man centraliserer, så kan man altså faktisk godt centralisere ud i periferien for at fastholde beskæftigelse dér.

Det, der sker ved gentagne rationaliseringer i det offentlige, er jo netop, at man trækker de bedst lønnede og de bedst uddannede væk til regionscentrene, og derfor er det altså ikke rigtigt, når statsministeren siger, at der ikke sker nogen udsultning. Det gør der. Der sker både en økonomisk og en intellektuel udsultning. Der bliver forhåbentlig nogle arbejdspladser tilbage i yderdistrikterne, men det bliver dem med de lidt lavere lønninger. Og det er altså både et resultat af den samfundsmæssige centralisering, men også af den, der sker i erhvervslivet.

Statsministeren sagde også lidt flot, at regeringen siden, jeg kan ikke huske hvilket årstal, havde været drivkraften i regionaldebatten. Jeg vil synes, det er lidt flot, for det er faktisk ikke så længe siden, regeringen fandt ud af, at det overhovedet var nødvendigt med en regionaldebat.

Den radikale ordfører nævnte nogle statistikker tilbage fra 1970, og at der var sket en udliggning. Det er fuldstændig korrekt, men grunden til, at regionaldebatten er nødvendig nu, er en udvikling inden for de allerallersneste år, som man dårligt kan aflæse i statistikkerne nu, men som vi, der er helt opdateret på, hvad der sker i regionerne, ved er nødvendig. For det er da helt korrekt, at det for nogle år tilbage var København, der var dårligt stillet, og sådan skifter tiderne bare.

For at vende tilbage til forskellen på regionaldebatten og landdistriktsdebatten så er regionaldebatten jo, som også forespørgeren her beskæf-

tigede sig med, statslige investeringer og nødvendigheden af statslige investeringer i i yderregionerne, og det er først og fremmest infrastruktur, det er undervisningsinstitutioner, højere uddannelse, forskningsinstitutioner og kulturinvesteringer.

Landdistriktsdebatten går for mig mere på ændringer af planloven, og jeg tror, at når vi får et andet flertal her i Folketinget, så bliver det muligt at lave nogle beskedne ændringer af planloven, som gør, at vi kan få en udvikling i landdistrikterne. Så kan vi øge befolkningstallet; der er f.eks. mulighed for at bygge en ekstra beboelse på landejendommen og i det hele taget udnytte nedlagte landbrug bedre osv.

Ikke Kristeligt Folkepartis støtte til at få svinet hele det åbne land til, det er bestemt ikke det, vi vil, men lidt mere naturlig udvikling og også muligheden for skiltning osv.

Det er en nødvendig debat, og vi glæder os til de debatter, vi skal have, altså regionaldebatten her lidt senere og landdistriktsdebatten endnu senere på foråret.

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse ikke kommer til afstemning. Jeg tror ikke, jeg ville have stemt for det; jeg tror, jeg ville have stemt gult, hvis det var kommet til afstemning. Og regeringens forslag til vedtagelse må jeg stemme gult til, for jeg synes ikke, det indeholder noget.

Tom Behnke (FRI):

Lad mig indlede med at sige, at jeg synes, det er noget besynderligt tidspunkt at tage debatten på, specielt da vi ved, at vi jævnligt – faktisk næsten på dato – har debatter om yderområderne og regionerne osv. Men debatten er anmeldt, så lad os tage den, og så lad os gentage, hvad vi har sagt tidligere.

For der er jo for så vidt ikke rigtig sket noget på området, siden vi sidst havde en debat om det her. Men det, jeg så kan forstå på forespørgslen i dag, det er meget konkret, hvad statsministeren kan oplyse om udsultningen af yderområderne i Danmark med hensyn til statslige institutioner og servicefunktioner.

Lad mig i den forbindelse sige, at det er vores opfattelse i Frihed 2000, at så mange opgaver som overhovedet muligt skal varetages af private og slet ikke af staten eller det offentlige i øvrigt. Så vores udgangspunkt er, at så vidt det overhovedet er muligt, skal man overlade det til private at styre de her ting.